

[Jytte Andersen]

Samtidig er det over for offentligheden oplyst, at der i de øvrige nordiske lande og andre lande, vi normalt sammenligner os med, eksisterer bedre adgang for forældre til at kontakte børnelæger direkte ved akutte sygdomstilfælde.

På den baggrund må indenrigsministeren og undervisningsministeren over for Folketinget redegøre for antallet af fejlbehandlede børn samt mulighederne for at etablere direkte adgang til børnelæger for forældre i akutte sygdomstilfælde.

Undervisningsministeren bedes oplyse, om der foreligger planer til at styrke lægeuddannelserne for at sikre, at der ikke forekommer fejlbehandling af småbørn.

De allerfleste forældre med småbørn står utrolig usikre, når deres børn er syge. Denne usikkerhed bliver naturligvis ikke mindre af, at vagtlægerne som regel ikke har speciel børnelægelig indsigt. Usikkerheden betyder selvsagt, at denne patientgruppe hverken er højtråbende eller særlig stærk som pressionsgruppe. Folketinget og regeringen må derfor give småbørnsforældre de bedste og mest tryksskabende muligheder for hjælp til deres syge småbørn.

Svar (10/7 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet har været forelagt Sundhedsstyrelsen, der bl.a. har oplyst, at styrelsen ikke er bekendt med, at der i eksempelvis Norge og Sverige skulle være mulighed for, at forældre selv kan anvende børnelæger i akutte sygdomstilfælde. Sundhedsstyrelsen har ikke umiddelbart oplysninger, der kan belyse det rejste spørgsmål for så vidt angår de øvrige EF-lande.

Indenrigsministeriet finder i øvrigt ikke, at der er grundlag for at ændre på det forhold, at den enkelte i tilfælde af sygdom som hovedregel først retter henvendelse til den pågældendes egen læge eller i givet fald til lægevagten.

Hvis den alment praktiserende læge ikke kan behandle patienten, kan denne henvise til en speciallæge i børnesygdomme eller til sygehusvæsenet. Lægevagtslæger kan ligeledes i tilfælde, hvor det skønnes påkrævet, henvise til sygehusvæsenet.

Spm. nr. S 1375

Til *ministeren for offentlige arbejder* (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, efter hvilke kriterier beboerne langs DanLink-ruten selv skal betale for støjisolering, herunder isættelse af nye vinduer?«

Begrundelse

Ved en rundvisning på arealet langs DanLink-ruten ved Nørrebro Station er det oplyst, at nogle beboere i Bregnerødgade selv skal betale for støjisolering, at udgifterne for nogle beboere pålægges huslejerne og for andre betales fuldt ud af det offentlige.

Svar (13/7 87):

Ministeren for offentlige arbejde (Nør Christensen):

Beboerne langs DanLink-ruten betaler ikke selv for støjisolering. DSB udfører støjbeskyttelse i en række ejendomme langs godsforbindelsesbanen efter de retningslinier, Folketinget traf beslutning om i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 199 af 24. marts 1986 om etablering af en færgefart til overførsel af gods mellem Københavns Frihavn og Helsingborg.

DSB forestår udførelsen af samtlige støjbeskyttelsesarbejder for egen regning, og ingen beboere, hverken i Bregnerødgade eller andre steder, er eller vil af DSB blive pålagt udgifter til støjbeskyttelsen.

DSB er ikke bekendt med, at ejere af ejendomme, der får udført støjbeskyttelse, har foretaget huslejestigninger i den anledning. DSB har anmodet Boligministeriet om en udtalelse vedrørende de juridiske forhold omkring huslejestigninger som følge af støjbeskyttelsen. Det fremgår af besvarelsen, at de nuværende beboere ikke vil kunne pålægges huslejestigninger som følge af DSBs støjbeskyttelse.

Boligministeriet, Boligstyrelsens svar af 3. juli 1987 lyder:

»Det fremgår af lejelovens § 58, at en udlejer, der unde iagttagelse af lovens § 66 har forbedret det lejede, kan forlange lejen forhøjet med et beløb, der modsvarer forøgelsen af det lejedes værdi.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 2, at lejeforhøjelsen som udgangspunkt skal